

ספר
מרפא לנפש

חלק
פיטום הקטורת

**ספר זה יוצא לאור
לאוקמה שכינתא מעפרא**

ולכבוד ולזכות ולהצלחת

**כל התורמים להוצאת ספר זה
ובכללם**

מלכה בת חדוה וב"ב

זכות התורה וזיכוי הרבים

תגן בעדם אלף המגן

שיתברכו הם ובני ביתם

בכל הברכות והישועות וההצלחות

ברוחניות ובגשמיות בבריאות איתנה ואורך ימים

בדורות ישרים מוצלחים ומבורכים

אמן כן יהי רצון

אודה מאוד למעיינים בספר

אשר יזאלו לשלוח אלי

הערות והארות

ניתן להשיג ספר זה

וספר מרפא לנפש חלק א

וספר מרפא לנפש חלק ב

בפ"ל 0548480920

למוד לדבר ומגפה ליו"י

בדוק ומנוסה והכל מועיל גם לחולי הקולירה ב"מ

מספר קדושת ילחק (נכד ה' עמ' רעג) מכ"י היר"א וכן הוא בספר כסף הכיפורים

יתאספו מנין בבית הכנסת ויאמרו מזמורים אלו ד, יה, ד, כג, ל, לה, סו, פד, פח,

צ, צא, צח, קד, קו, קמו, קמב, קמג, קבא. ואח"כ יאמרו לעולם ה' וכו' י"ב פעמים

לְעוֹלָם יְהוָה יִהְיֶה יְאֵהֲדוֹנָהּי הַבְּרָךְ נֶצֶב בְּשָׁמַיִם:

ואר"י ששלים י"ב פעמים ואמר: יהי רצון מלפניך יהוה יאהדוניהי אלהינו ואלהי אבותינו,

שתעשה למען שמך הגדול והקדוש והטהור הגבור והנורא הנכתב ואינו

נקרא יהוה שנתכווננו בו שתצילנו לנו ולביתינו ולבנינו ולכל הנלוים אלינו ולכל

ישראל היושבים בעיר זו (פ') מכל רע מדבר וממשחית וממגפה ומכל חולי ומכל

מחלה ומכל צרה וצוקה ויגון ואנחה ומקרה ומשחפת ומצנים פחים ומכל כאב

ראש ותשלח רפוי"ש לכל חולי עמך ישראל ובפרט לכל חולי עמך היושבים בעיר

זו (פ') המוטלים על ערש דוי והקימם וסעדם ואמצם והזקם ולא יאונה אליהם רעה

ותמלא משאלות לבנו לטובה בחסד וברחמים אכ"י.

יהי רצון מלפניך יהוה יאהדוניהי אלהינו ואלהי אבותינו שתעשה למען

ברוך ושמך הגדול הנכתב ואינו נקרא שנתכוונתי בו, שתצילנו לנו

ולגשותינו ולבנינו ולבנותינו ולכל הנלוים אלינו מפל רע ומשוזית ומגפה

ומכל צרה ויגון ואנחה ומכל חולי ומחלה, ולמען השם הקדוש המתפשט

ממאור המרפכה התזתונה (אל"ד) וכשהוא כלול עם מקורו [אחי"ה

אאהליד"ה] שתבטל ברזומיה המרבים ובזוסדיה הפשוטים מעלינו ומעל

כל בני ביתנו כל גזרות קשות ורעות, ויסכרו כל המקטרגים והמשטיגים

עלינו, אנא בכח השם הקדוש המתפשט ממאור המרפכה העליונה

(קר"ע) וכשהוא כלול במקורו [יהו"ה יקהרוע"ה] שתבטל ברזומיה

הרבים ובזוסדיה הפשוטים מעלינו ומעל כל בני ביתנו כל המקטרגים

והמשטיגים וכל גזרות קשות ורעות ושנאת זנפים. וזודש עלינו שנה טובה

ומברכת ותפרנסנו בשפע גדול ובהתר, כדכתיב השלף על יהוה

יאהדוניהי יהבך והוא יכלפף. והבוטח ביהוה יאהדוניהי זוסד יסובבנו. ולא

ישלט בנו עין הרע, ותצליחנו בכל מעשה ידינו אמן נצח סלה ועד:

[עתה יאמרו פיטום הקטורת ואח"כ ימשיכו התפילות לקמן]

סדר פיטום הקמורת

הקדמה לסדר הקמורת

והיא ממאמרי זוה"ק הנמצאים במעבר יבק והוא אמרו שם כי נמסר לנו מאליהו הנביא ז"ל שאמרו בישיבה של מעלה כי בבתי כנסיות ובבתי מדרשות שאומרים הקמורת בכל יום בבוקר ובערב מילה במילה ובכונה לא ישלוט מות ומנפה וחלאים רעים במקום ההוא, וינצלו מהגלות, ומדין גהינם, ומן הכשפים, ומהמקטרגים, ומכח הדין, ומהרהור רע, וינחלו העולם הזה והעולם הבא, ויהיו מצליחים במעשיהם. ואם יתאספו הציבור בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ויאמרו הקמורת יבטלו הגזרה ההיא, וכן יחיד האומר הקמורת לא ינזק כל היום, והיא מבטלת החיצונים ומקיימת עולם העליון והתחתון וחביבה היא לפני השי"ת יותר מן התפילה. ואם היו יודעים בני אדם מעלת הקמורת היו שמים כל מילה ומילה כעטרת זהב על ראשם. ורבי אחא ביטל המנפה מעיר טרשא באמירת הקמורת עם סדר הקרבנות ג' פעמים בכל פינה מד' פינות העיר ובבתי הנוטים למות הוסיף פסוקים ויאמר משה אל אהרן קח את המחטה וגו' וסיים המחבר שם וז"ל כי עתה בעונותינו אין לנו דבר מסוגל לבטל כל נגע וכל פגע רע כהזכרת מעשה הקמורת. עכ"ל. ובודאי אלו שאין להם ידע בקבלה יועיל מאד בקריאה בלבד ללא כוונה.

לְשֵׁם יְזוּזֵד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ (זו"ן יאהדונהי), בְּדִזְזִילוֹ
וְרִזְזִימוֹ (יאההויהה), וְרִזְזִימוֹ וְדִזְזִילוֹ (איאההויהה), לְיִזְזֵדָא שֵׁם י"ה (או"א)
בו"ה (זו"ן) (על ידי ספיע חין סוף כרוך הוא המספיע זהם ומיחדס) בְּיִזְזֵדָא
שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הָרִי אֲנִזְזוֹ מְקַבְּלִים עֲלֵינוּ אֱלֹהוֹתוֹ
יְתַבְּרָהּ, וְיִרְאָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ וְהִנֵּה אֲנִזְזוֹ עֲבָדִים לְהַשִּׁי"ת. הַרְזִזְמֵן הוּא יִזְפְּנו
לְעַבְדוֹ בְּלִבְבֵי שְׁלָם וְלַעֲסַק בְּתוֹרָה לְשִׁמְהָ בְּמִצְוֹת וּגְמִילוֹת זִזְסָדִים וְיִהְיוּ
כָּל מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם. וְהָרִי אֲנִזְזוֹ מְכֻנָּיִם לְקַיִם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל וְאַהֲבָת
לְרַעַךְ כְּמוֹךָ וְהָרִינוּ מְכֻנָּיִם לְקַיִם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל הַתְּשׁוּבָה כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
וְשִׁבְתָּ עַד יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ וְהָרִי אֲנִזְזוֹ אוֹמְרִים סֵדֵר פְּטוּם
הַקְטָרֶת שֶׁתִּקְנוּ לָנוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל לַעֲשׂוֹת נְזוֹת רוֹזֵז לְיִזְזֵרְנוּ וְלִתְקַן אֶת
שְׂרָשָׁה בְּמַקּוֹם עֲלִיוֹן. וְיִהְיֶה נַעֵם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ: [ב"פ].

תפילת הפלא יועץ

(מספר בית תפילה)

רבון העולמים, הנה אנהנו באים לפניך בבשת פנים, כי ידענו
 חרפתנו ובשתנו וכלמתנו, כי דלנו מאד וחסרנו כל טוב. אין לנו
 פה להשיב ולא מצה להרים ראש. ויראים ותרדים אנהנו מאימת
 דינך הצדק ולא יוקיר עלמא בשלהוביה דצדק. כי שמענו ותרצנו
 בטנגנו על פי יצא הקצף, החל הנגף. (צר לנו מאד על אחינו בני
 ישראל המתים במגפה פצאן טבחה). לבנו יחיל בקרבנו, ואימות
 מות נפלו עלינו. ואנהנו לא נדע מה נעשה ובמה נקדם פניך ומה
 רפואה נבקש. כי אין אנהנו יודעים לעתר ולרצות לפניך. והנה
 מתורתך תלמדנו גדל סגלת מעשה הקטרת כי רבה לעזר המגפה
 והמשחית. ועתה בעונותינו אין לנו לא מקדש ולא מזבח ולא כהן
 שיכפר בעדנו. זאת נחמתנו כי אתה אמרת וישלמה פרים שפתינו:
 ובבן יהי רצון מלפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו,
 שיחא שיח שפתותינו בתורת מעשה הקרבנות. חשוב ומקבל
 ומרצה לפניך, כאלו הקטרנו קטרת הסמים על גבי המזבח, ותרצנו,
 ותבטל מעלינו ומעל כל עמך ישראל, בכל מקום שהם כל גזרות
 קשות ורעות ומשחית ומגפה. שבר והסר שטן מלפנינו ומאחרינו,
 ובצל פנפיק תסתירנו. אל מלא רחמים, יהמו נא רחמיה עלינו. עשה
 עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול, והסר מפנינו מפת המות, כי
 רחום אתה, וברחמיה הרבים תחפץ בנו ותרצנו. עשה למען אבותינו
 הקדושים אברהם יצחק וישראל עבדיך, ולמען משה ואהרן יוסף
 ודוד. ולמען כל הצדיקים והחסידים זכותם וגן עלינו, והם יליצו טוב
 בעדנו, אמן פן יהי רצון. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך.
 יהוה יאהדונהי צורי וגואלי.

סדר פיטום הקטורת

סדר פיטום הקטרת מקוצר

אַתָּה הוּא יְהוָה יֵאֱהֲדוּנְהוּ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת
קְטֹרֶת הַסַּמִּים בְּזֶמַן שְׁבִיט הַמִּקְדָּשׁ קִים כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל-יַד
מֹשֶׁה נְבִיאָךְ כְּכַתּוּב בַּתּוֹרָתְךָ:

יִקְרָא פֶסוּק זֶה שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים:

וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵאֱהֲדוּנְהוּ אֶל-מֹשֶׁה (יכוין מה"ש) קַח-לָךְ (יכוין גִּנְפֵי) סַמִּים
(יכוין מתק"ו) נְטִיף | (יכוין סִנְיָן) וּשְׁחַלֵּת (יכוין פִּיקָאֵב) וְחַלְבֵּנָה סַמִּים
וּלְבֵנָה זָכָה בְּדַבַּר יְהוָה:

יִקְרָא פֶסוּק זֶה (וְהוּא מִסּוֹף הַפֶּסוּק לְתַחִילָתוֹ) שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים:

יְהוָה בְּבַד בְּדַבַּר זָכָה וּלְבֵנָה סַמִּים וְחַלְבֵּנָה וּשְׁחַלֵּת נְטִיף סַמִּים
לָךְ קַח מֹשֶׁה אֶל יְהוָה יֵאֱהֲדוּנְהוּ וַיֹּאמֶר

יִקְרָא כִפּוּי מִילִים אֵלוֹ מִתְחִילָה וְעַד סוֹף שְׁלוֹשׁ פַּעַמִּים (וְהֵם אוֹתוֹת הַפֶּסוּק לְעֵיל כַּאֲשֶׁר הוֹפְכִים אֵת
הָאוֹתוֹת שֶׁל כָּל מִילָה וּבִנְקוּד מִיּוֹדָר)

הִזְיִי דַבֵּב דָּב הִכֵּן הִנְבְּלוּ מִיַּמֶּס הִנְבְּלָחוּ
תִּלְחָשׁוּ פִטְנֵי מִיַּמֶּס כָּל חֵק הַשָּׁמַיִם לֹא הִזְיִי
רְמֵאִין

וְעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רִיחַ מְעֻשָּׂה רִיחַ מְמִלָּה טָהוֹר קָדֵשׁ: וּשְׁחַקֵּת
מִמֶּנָּה הִדֵּק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לְפָנֶי הָעֵדוּת בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֹנֶעַד לָךְ
שְׁמָה קָדֵשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לְכֶם:

וְנֹאמַר: וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהֱרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בְּבִקְרָר בְּבִקְרָר בְּהִיטִיבוֹ אֶת
הַנֶּחֱרֵת יְקַטִּירָנָה: וּבְהַעֲלֹת אֶהֱרֹן אֶת-הַנֶּחֱרֵת בֵּין הָעַרְבָּיִם יְקַטִּירָנָה קְטֹרֶת
תָּמִיד לְפָנֶי יְהוָה יֵאֱהֲדוּנְהוּ לְדֹרֹתֵיכֶם:

תִּנְנוּ רַבָּנוּן, פֶּטוּם הַקְּמַרְתָּ בַּיַּצֵּד? שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְשִׁמוֹנָה מְנִים
 הָיוּ בָּהּ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה כַּמְנִין יָמוֹת הַחֲפוּהָ, מִנָּה
 בְּכָל-יוֹם. מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתוֹ בָּעֶרֶב. וְשְׁלֹשָׁה מְנִים יִתְּרִים שָׁמָּה
 מִכְּנִים כִּהְיוּ גְדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם מְלֵא תְּפִנּוֹ בְּיוֹם הַכְּפוּרִים. וּמִתְזַוְּרָן
 לְמִכְתָּשֶׁת בָּעֶרֶב יוֹם הַכְּפוּרִים כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת דְּקָה מִן הַדְּקָה. וְאַחַד
 עֶשֶׂר סְמָנִים הָיוּ בָּהּ.

(יכוין במחשבתו כ"א סמנים לסלק מתוך הקליפה עשרה ניצוצות הקרושה ואור המקיף שלהם שהם כנגד י"א סמנים כדי שישארו הקליפה מתים בלי חיות)

וְאֵלוּ הֵן: (א) הַצָּרִי. (ב) וְהַצְּפוּרָן. (ג) וְהַחֲלֻבָּנָה. (ד) וְהַלְּבוּנָה. מִשְׁקַל
 שִׁבְעִים שִׁבְעִים שִׁבְעִים מְנָה. (ה) מוֹר. (ו) וּקְצִיעָה. (ז) וְשִׁבּוֹלֶת גֶּרֶד. (ח) וּכְרָבוּם.
 מִשְׁקַל שֵׁשׁ עֶשְׂרֵי שֵׁשׁ עֶשְׂרֵי מְנָה. (ט) הַקִּשְׁטֵי שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי. (י) קְלוּפָה
 שְׁלֹשָׁה. (יא) קְנָמוֹן תְּשַׁעָּה. בּוֹרִית כְּרִשִׁינָא תְּשַׁעָּה קַבִּין. יֵין קְפָרִיסִין
 סְאִין תְּלָת וּקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם לֹא מְצָא יֵין קְפָרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר תְּוֹר
 עֵתִיק. מֵלַח סְדוּמִית רוּבַע. מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נִתָּן הַבְּבִלִי
 אוֹמֵר אָף כִּפֶּת תִּירְדָן כָּל-שְׁהִיא. אִם נִתָּן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חֲסַר
 אַחַת מִכָּל-סְמָמְנֵיהָ חֵיב מִיתָּהּ:

רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, הַצָּרִי אֵינּוּ אֵלָּא שְׂרָף הַנוֹטֵף מֵעֵצִי
 הַקֶּטֶף. בּוֹרִית כְּרִשִׁינָא לְמָה הִיא בְּאָה? כְּדֵי לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת
 הַצְּפוּרָן כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה נְאָה. יֵין קְפָרִיסִין לְמָה הוּא בָּא? כְּדֵי לְשַׁרּוֹת בּוֹ
 אֶת הַצְּפוּרָן כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה עֲזוּה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יִפִּין לָהּ, אֵלָּא שְׁאִין
 מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא, רַבִּי נִתָּן אוֹמֵר, כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הֵדֵק הֵיטֵב! הֵיטֵב הֵדֵק!
 מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לְבָשָׂמִים. פֶּטְמָה לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָה. לְשְׁלִישׁ

וּלְרַבִּיעַ לֹא שָׁמְעֵנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכֶּלֶל, אִם כַּמְדַּתָּה כְּשֶׁרָה לְחֻצָּאִין. וְאִם חָסַר אַחַת מִכֹּל סַמְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה:

תְּנִי בַר קַפְרָא, אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הָיְתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין. וְעוֹד תְּנִי בַר קַפְרָא, אֵלּוּ הָיָה נוֹתֵן בֶּה קָרְטוֹב שֶׁל דָּבֵשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לְעִמּוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בֶּה דָּבֵשׁ? מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל-שָׂאֵר וְכָל-דָּבֵשׁ לֹא-תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיהוָה יֵאָהֲרֹנָה:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם-בֵּן | אִפּוֹאֹ זֹאת עֲשׂוּ קָחוּ מִזְמַרְת הָאָרֶץ בְּכֻלֵּיכֶם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְּחָה (ויכין גשמי) וְצָרִי וּמַעֵט דָּבֵשׁ נִכְאֵת (ויכין רוט"א) וְלֹט בְּטָנִים וּשְׁקָדִים:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם-בֵּן | אִפּוֹאֹ זֹאת עֲשׂוּ קָחוּ מִזְמַרְת הָאָרֶץ בְּכֻלֵּיכֶם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְּחָה מַעֵט צָרִי וּמַעֵט דָּבֵשׁ נִכְאֵת וְלֹט בְּטָנִים וּשְׁקָדִים: (ר"ת צְדֵנְלִב"ש ויכין בשם פְּנִימְכָא"ר ויכין בשם קְהָסְמַנְ"ת):

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם-בֵּן | אִפּוֹאֹ זֹאת עֲשׂוּ קָחוּ מִזְמַרְת הָאָרֶץ בְּכֻלֵּיכֶם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְּחָה מַעֵט צָרִי וּמַעֵט דָּבֵשׁ נִכְאֵת וְלֹט בְּטָנִים וּשְׁקָדִים: (ויכין בשם קר"ע שְׁט"ן):

יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בִּטְחָ בָּךְ: יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קְרָאֵנוּ: וְעֲרָבָה לִיהוָה יֵאָהֲרֹנָה מִנְּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמָנוֹת:

מרפא לנפש

ואח"כ יקרא אלו הפסוקים פעם אחת

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִשְׁכוּ וּקְזוּ לָכֶם צֹאן
לְמִשְׁפּוֹתֵיכֶם וּשְׂזוּטוֹ הַפָּסוּזִי: וּלְקֹזוֹתֵם אֲגַדְתֶּם אֲזוּב וּטְבַלְתֶּם
בַּדָּם אֲשֶׁר-בַּסֶּף וְהִגַּעְתֶּם אֶל-הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל-שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת מִן-הַדָּם אֲשֶׁר
בַּסֶּף וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח-בֵּיתוֹ עַד-בֶּקֶר: וְעָבַר יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ
לְנֶגְףְךָ אֶת-מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת
וּפָסוּזִי יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ עַל-הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁזוּיִת לָבֹא אֶל-בְּתִיכֶם
לְנֶגְףְךָ: וַיְכִיּוּן בְּרַ"ת הַפְּסוּק וַיִּלְ אִמְ"ן אֶה"ע הוֹ"שׁ הוֹ"י עַה"ן יח"ל אב"ל

וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה לְזִקְ-לֶךָ וּלְבָנֶיךָ עַד-עוֹלָם: וְהָיָה
כִּי-תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ לָכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-הָעֲבָדָה הַזֹּאת: וְאָמַרְתֶּם זְבוּז-פָּסוּזִי הוּא
לִי יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ אֲשֶׁר פָּסוּזִי עַל-בְּתִי בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם
בְּנִגְפוֹ אֶת-מִצְרַיִם וְאֶת-בְּתִינוּ הִצִּיל וַיִּקַּד הָעַם וַיִּשְׁתַּזְוּוּ:

[יכוין בר"ת הפסוק ונ"פ הל"א פ"עב ב"ב ב"אמ ובה ודו]

יאמר פרשת המנורה ופסוק ה' להושיעני. ויכוין במחשבתו באותיות המודגשות תחילה וסוף פרשת
המנורה ו-ה, ותחילה וסוף הפסוק י-ה, המצטרפים יחד לשם יהוה ברוך הוא. ובסיום כל קריאה
יכוין במחשבתו בלבד, את שם ה' בניקוד שונה כמפורט. (במידה ואין אפשרות לקרוא פרשה זו שבע פעמים
יקרא פעם אחת)

וַיַּעַשׂ אֶת-הַמְּנֹרָה זֶהב טָהוֹר מִקֶּשֶׁה עָשָׂה אֶת-הַמְּנֹרָה יִרְכָה
וּקְנָה גְבִיעֶיהָ כִּפְתָרֶיהָ וּפְרֻזִיָּהּ מִמָּנָה הָיוּ: וְשָׁשָׁה קָנִים יִצְאִים
מִצְדָּהּ שְׁלֹשָׁהוּ קָנֵי מְנֹרָה מִצְדָּהּ הָאֶזוּד וּשְׁלֹשָׁה קָנֵי מְנֹרָה
מִצְדָּהּ הַשְּׁנַיִ: שְׁלֹשָׁה גְבָעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנְהָ הָאֶזוּד כִּפְתָר
וּפְרֻזֹּ וּשְׁלֹשָׁה גְבָעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנְהָ אֶזוּד כִּפְתָר וּפְרֻזֹּ כֵן

לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיְצְאִים מִן־הַמִּנְרָה: וּבַמִּנְרָה אַרְבָּעָה גִבְעִים
 מִשְׁקָרִים כִּפְתָרֶיהָ וּפְרוּזִיָּה: וְכִפְתָר תְּזוּזֹת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמִּנְהָ
 וְכִפְתָר תְּזוּזֹת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמִּנְהָ וְכִפְתָר תְּזוּזֹת־שְׁנֵי הַקָּנִים מִמִּנְהָ
 לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיְצְאִים מִמִּנְהָ: כִּפְתָרֵיהֶם וְקִנְתָּם מִמִּנְהָ הֵיוּ
 כְּלָה מִקְשָׁה אֲזוּת זָהָב טָהוֹר: וַיַּעַשׂ אֶת־נִרְתִּיהָ שִׁבְעָה
 וּמְלֻקְזִיָּה וּמְזוּזֹתֶיהָ זָהָב טָהוֹר: כִּכְּרֵי זָהָב טָהוֹר עָשָׂה אֶת־הָ
 וְאֵת כָּל־כְּלֵיהָ: (ויבין ר"ת וס"ת אלו הפסוקים ו"ה זו"ן)

יְהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ לְהוֹשִׁיעֵנִי וּנְגִינֹתַי נִנְגְּן כָּל־יְמֵי זְמִינִי
 עַל־בֵּית יְהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ:

לאחר כל הקריאה יבין במחשבתו בלבד, את שם ה' בניקוד שונה.

א. יְהוָה חסד

ד. יְהוָה נצח

ב. יְהוָה נבורה

ה. יְהוָה הוד

ג. יְהוָה תפארת

ו. יְהוָהוּדוּ יסוד

ז. יְהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ מלכות

ויאמר אלו הפסוקים: ויבין בקריאתו באותיות המודגשות תחילה וסוף של פסוקים אלו י-ה ו-ה,
 המצטרפים יחד לשם יְהוָה ברוך הוא.

יְהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ לְהוֹשִׁיעֵנִי וּנְגִינֹתַי נִנְגְּן כָּל־יְמֵי זְמִינִי
 עַל־בֵּית יְהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ:

וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְרָה מִקְשָׁה זָהָב עַד־יָרְכָה עַד־פְּרוּזָה מִקְשָׁה הוּא
 כִּמְרָאָה אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֶת־מִשְׁחָה כֵּן עָשָׂה אֶת־
 הַמִּנְרָה:

מרפא לנפש

ואחר כך יאמר פסוקים אלו שלש פעמים:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֱהֲרֹן קוּז אַתְּ־הַמְזוֹתָהּ וְתוֹן־עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל
הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים קְטָרֹת וְהוֹלֵךְ מְהֵרָה אֶל־הַעֲדָה וְכַפֵּר
עֲלֵיהֶם כִּי־יֵצֵא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ הַזֶּזֶל הַנֶּגֶף (יכוין
נגף): וַיִּקְוֹז אֱהֲרֹן כַּאֲשֶׁר | דְּבַר מֹשֶׁה וַיֵּרֶץ אֶל־תּוֹךְ הַקְּהָל וְהֵנִיחַ
הַזֶּזֶל הַנֶּגֶף (יכוין נגף) בָּעַם וַיִּתֵּן אֶת־הַקְטָרֹת וַיְכַפֵּר עַל־הָעָם:
וַיַּעֲמֵד בֵּין־הַמִּטֵּים וּבֵין הַזֹּהִיִּים וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה: וַיָּשֶׁב אֱהֲרֹן
אֶל־מֹשֶׁה אֶל־פְּתוּז אָהֵל מוֹעֵד וְהַמַּגֵּפָה נִעְצְרָה:
(יכוין בשם טפטיפיה והוא מאותיות המוגדלות באלו הפסוקים, וצייר

במחשבתך כאלו כתוב לפניך בצבע זהב)

ואחר כך יאמר פסוק זה ישר והפוך שלש פעמים:

וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָרָה וְאַרְנָן לְבַקֵּר זֹסֶדֶף כִּי־הָיִיתָ מְשֻׁבָּב לִי,
וּמְנוּס בַּיּוֹם צָר־לִי: לִי צָר בַּיּוֹם וּמְנוּס לִי מְשֻׁבָּב הָיִיתָ
כִּי זֹסֶדֶף לְבַקֵּר וְאַרְנָן עֲזָרָה אֲשִׁיר וַאֲנִי:

(יהוה יאהדונה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את
בית אהרן: יברך יראי יהוה יאהדונה הקטנים עם הגדלים:
יסף יהוה יאהדונה עליכם ועל בניכם: ברוכים אתם
ליהוה יאהדונה עשה שמים וארץ):

מרפא לנפש

כשיאמר פסוק זה יכוין במחשבתו צירוף פסוק זה עם שם ה' (מלמעלה למטה בסורים. ואין הכונה מעכבת)

ויעמד פינהם ויפלל ותעצר המגפה:

ו	ו	פ	י
ה	ו	ה	י
ה	י	ו	ה
ת	ה	נ	ע
י	פ	ה	ו
מ	י	ז	מ
ע	ל	י	ה
ה	ל	ז	ה
ג	ל	ס	י
פ	ו	ה	
ז	ל		
ו	ו		
ה	ו		

ויאמר פסוק ויהי נועם ומזמור יושב בסתר שבע פעמים (במידה ואין אפשרות לקרוא מזמור זה שבע פעמים יקרא פעם אחת)

ויהי | נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

יֵשֶׁב בְּסִתְרֵי עֲלִיּוֹן בְּצֵל שָׁדַי יִתְלוֹנֵן: אָמַר לַיהוָה יֵאֱהוּנְהִי מְזוֹסִי
 וּמְצוּדָתִי אֱלֹהֵי אֲבֹטוֹתָיו: כִּי הוּא יִצְיֶלְךָ מִפְּזַז יָקוּשׁ מִדְּבַר הַזּוֹת:
 בְּאֲבָרְתוֹ | יִסַּף לָךְ וְתִזְוֹת־כְּנָפָיו תִּזְוֶסְךָ וְסִזְוֶרָה אָמְתוֹ: לֹא־תִירָא
 מִפְּזוֹד לֵילָה מְזוֹז יַעֲרֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִהְלֶךְ מִקָּטָב יִשׁוּד
 צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדְּךָ | אֶלֶף וּרְבֹבָה מִימִינְךָ אֲלִיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ
 תִּבְטֵן וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־אֲתָה יְהוָה יֵאֱהוּנְהִי מְזוֹסִי עֲלִיּוֹן
 שְׁמַת מְעוֹנָךְ: לֹא־תִאֱנָה אֲלִיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא־יִקְרַב בְּאֵהָלְךָ: כִּי
 מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה־לָּךְ (יכוין ס'ת יוה"ף) לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: (יכוין ס'ת
 כלה) עַל־כַּפַּיִם יִשְׁאוּנְךָ פֶּן־תִּגָּף בְּאֵבֶן רִגְלֶךָ: עַל־שִׁזְל וּפְתָן תִּדְרֹךְ
 תִּרְמָס כַּפִּיר וְתִנְיֵן: כִּי בִי זֹשֶׁק וְאַפְלִטָהוּ (יכוין בשם ב'י"ט) אֲשֶׁנְּבָהוּ
 כִּי־יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי | וְאַעֲנֶהוּ עִמּוֹ־אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲזַלְצָהוּ וְאֲכַבְּדָהוּ:
 אֲרֹךְ יָמִים אֲשֶׁבִיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

אֶשֶׁת-זוּיִל מִי יִמָּצָא וְרוֹזֵק מִפְּנִינִים מְכָרָה: בְּטוֹז בָּהּ לֵב בְּעֵלָהּ
וְשָׁלַל לֹא יוֹזֵסֶר: גְּמַלְתָּהוּ טוֹב וְלֹא רָע כֹּל יְמֵי זַיִיחָהּ:
דְּרִשָּׁה צָמַר וּפְשָׁתִים וְתַעַשׂ בְּזוֹפֵץ כְּפִיָּה: הֵיטָה כְּאֵינִיּוֹת סוֹזֵר
מִמְרוֹזֵק תִּבְיֵא לְזַמְחָה: וְתִקָּם בְּעוֹד לַיְלָה וְתִתֵּן טָרֵף לְבֵיתָהּ וְזוֹק
לְנַעֲרָתֶיהָ: זְמַמָּה שָׂדֵה וְתִקְוֹזָהוּ מִפְּרֵי כִפִּיָּה נִטְעָה כָּרֶם: זְזָגְרָה בְּעוֹז
מִתְנִיָּה וְתֵאמֹץ זְרוּעֵתֶיהָ: טַעְמָה כִּי-טוֹב סוֹזְרָה לֹא-יִכְבֵּה בַלֵּילָה
נְרָה: יָדִיָּה שְׁלוֹזָה בְּכִישׁוֹר וְכִפִּיָּה תִמְכוּ פֶלֶף: כָּפָה פֶּרֶשָׁה לַעֲנֵי וַיְדִיָּה
שְׁלוֹזָה לְאַבְיוֹן: לֹא-תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֹג כִּי כָל-בֵּיתָהּ לְבֶשׂ שָׁנִים:
מִרְבָּדִים עֲשֶׂתֶה-לָּהּ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה: נוֹדַע בְּשַׁעְרִים בְּעֵלָהּ
בְּשִׁבְתּוֹ עִם-זִקְנֵי-אַרְצָי: סָדִין עֲשֶׂתֶה וְתִמְכֹּר וְזוֹזֵר נִתְנָה לְכַנְעֲנֵי:
עוֹז-וְהָדָר לְבוּשָׁה וְתִשְׁזוֹק לַיּוֹם אֲזוֹרוֹן: פִּיָּה פִתּוּזָה בְּזוֹכְמָה וְתוֹרֵת
זוֹסֵד עַל-לְשׁוֹנָה: צוֹפִיָּה הַלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ וְלִזּוֹם עֲצֵלוֹת לֹא תֹאכַל:
קָמוּ בְנֵיהָ וַיֵּאֲשֶׁרוּהָ בְּעֵלָהּ וַיְהַלְלָהּ: רַבּוֹת בְּנוֹת עֲשׂוּ זוּיִל וְאַתְּ עֲלִית
עַל-כְּלָנָה: שֶׁקֶר הַזֶּן וְהַבֵּל הַיָּפִי אֵשֶׁה יִרְאֶת־יְהוָה יֵאֱהוּדְנָהי הִיא
תִתְהַלֵּל: תִּנְוֶלָה מִפְּרֵי יָדֶיהָ וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעְרִים מַעֲשִׂיהָ:

ואח"כ יאמר פסוק ביושר

הַפְקֵד עָלַי רֹשַׁע וְשָׁטָן יַעֲמוּד עָלַי יְמִינוּ

ואח"כ יכוין במחשבה לבד האותיות למפרע

[וְנִימֵי לַע דּוֹמְעֵי נִטְשׂוּ עֶשֶׂר וַיִּלַּע דְּקָפָה]

ואח"כ יאמר הפסוק ביושר

הַפְקֵד עָלַי רֹשַׁע וְשָׁטָן יַעֲמוּד עָלַי יְמִינוּ

ואח"כ יאמר הפסוק למפרע

יְמִינוּ עַל יַעֲמוּד וְשָׁטָן רֹשַׁע עָלַי הַפְקֵד.

מרפא לנפש

ואח"כ יכוין במחשבה לבד האותיות למפרע
[וננימי לע דומעי נטשו עשר וילע דקפה]

ואח"כ יכוין במחשבה לבד לששה שמות הראשונים דשם ע"ב כזה.
[והו ילי סיט עלם מהש ללה]

ואח"כ יאמר פסוקים אלו.

ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מזנה ישראל וילך מאזריהם
ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאזריהם: ויבא בין | מזנה
מצרים ובין מזנה ישראל ויהי הענן והזשף ויאר את-הלילה
ולא-קרב זה אל-זה כל-הלילה: ויט משה את-ידו על-הים ויולך
יהוה | את-הים ברוז קדים עזה כל-הלילה וישם את-הים
לזרבה ויבקעו המים:

והסיר יהוה מן כל זולי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת
לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך.

והסיר יהוה מן כל זולי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת
לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך.

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: בטזו ביהושה
יאהרונה עדי-עד כי ביה יהושה יאהרונה צור עולמים: יהושה
יאהרונה עז לעמו יתן יהושה יאהרונה יברך את עמו בשלום.

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה:

סלה תסובבני פלט רני תצרני מצר לי סתר אתה:

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה:

סדר פיטום הקטורת

לֹא יִתְיַצַּב אִישׁ בְּפָנֶיכֶם פְּזוּדְכֶם וּמִזְרָאֲכֶם יִתֵּן יְהוָה יִהְיֶה יֵהוּדוֹנָהּ
אֱלֹהֵיכֶם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרְכוּ בָּהּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם, ג'פ.
תִּפְּלַעַל עֲלֵיהֶם אִימָתָה וּפְזוּד, בְּגִדְל זְרוּעָךְ יִדְמוּ כָאֲבֹן, ר"ת תעא"ו.
וְאַתָּה יְהוָה יִהְיֶה יֵהוּדוֹנָהּ יֵהוּדוֹנָהּ מִגֵּן בְּעַדֵי כְבוֹדִי וּמְרִים רֵאשִׁי.

(אב"ג ית"ן) אָנָּה בְּכַח גְּדוּלַת יְמִינְךָ. תִּתִּיר צְרוּרָה:
(קר"ע שט"ן) קִבַּל רַגְתָּ. עֲמֹךְ שֶׁגִּבְנוּ. מְהַרְנוּ נוֹרָא:
(נג"ד יב"ש) גָּא גְבוּר. דוֹרְשֵׁי יְחֻדְךָ. כְּבִבַת שְׁמֵרִם:
(בט"ר צת"ג) בְּרַכִּים מְהַרִּם. רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ. תִּמִּיד גְּמֵלִם:
(חק"ב טנ"ע) חֲסִין קְדוֹשׁ. בְּרוּב טוֹבְךָ. נִהַל עֲדַתְךָ:
(יג"ל פו"ק) יְחִיד גְּאֵה. לְעַמְךָ פְּנֵה. זֹכְרֵי קֶדְשְׁתְּךָ:
(שק"ו צי"ת) שׁוֹעֲתָנוּ קִבַּל. וּשְׁמַע צַעֲקָתָנוּ. יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת:
ויאמר בלחש: בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

יְהוָה יִהְיֶה יֵהוּדוֹנָהּ יֵהוּדוֹנָהּ יֵהוּדוֹנָהּ יֵהוּדוֹנָהּ יֵהוּדוֹנָהּ
יֵהוּדוֹנָהּ יֵהוּדוֹנָהּ יֵהוּדוֹנָהּ יֵהוּדוֹנָהּ יֵהוּדוֹנָהּ
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ: וְעֲרִבָה לִיהוָה יֵהוּדוֹנָהּ יֵהוּדוֹנָהּ
מִנְזוֹת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם פִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמִנְיֹת:

ואח"כ יאמר יהי רצון זה ככוונת הלב גדולה. ויכוין השמות שבסוגריים במחשבתו בלבד:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יִהְיֶה יֵהוּדוֹנָהּ יֵהוּדוֹנָהּ יֵהוּדוֹנָהּ יֵהוּדוֹנָהּ
שְׁבִיבוֹת קְרִיאַת פִּטוּם הַקְּטָרֶת, וּבִזְכוּת פְּסוּקֵי וְתִיבוֹתָיו
וְאוֹתִיבוֹתָיו וְשִׁעְמֵי וּנְקֻדוֹתָיו וְשִׁמּוֹת הַיּוֹצְאִים מִמֶּנּוּ מְרֵאשִׁי תִבוֹת
וְסוֹפֵי תִבוֹת וְזוֹלֹפֵי תִבוֹת, שֶׁיִּכְבְּשׁוּ רִזְזוּמִיךָ אֶת כַּעֲסְךָ מֵעֲלֵינוּ
וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אֲזִינֵנוּ, וְתִתְּנֵהּ עִמָּנוּ יְהוָה יִהְיֶה יֵהוּדוֹנָהּ יֵהוּדוֹנָהּ יֵהוּדוֹנָהּ

בְּמִדַּת הַזֹּסֵד וּבְמִדַּת הַרְוּזִים, וְתַכְנֵס לָנוּ לְפָנִים מְשׁוֹרֵת הַדִּין,
וּבְטוֹבָה הַגְּדוֹל יֵשׁוּב זֶרֶזֶן אַפָּה מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמֵּךְ יִשְׂרָאֵל,
וְרֵאָה בְּעֵין זְמַלְתְּךָ צָרַת גּוֹפֵינוּ מִכִּים וּמַעֲנִים, וְשִׁלַּח רְפוּאָה
שְׁלֵמָה לְזוּלֵי עַמֵּךְ יִשְׂרָאֵל.

וּבְכֹז שֵׁם [נְגַפ] אָמֹר לְמִלְאָךְ הַמְשׁוֹזִית לְבַל יָבֵא אֵל
בְּתֵינוּ לְנִגּוֹף עוֹד, וְאֲשֶׁר כָּבֵר הָיוּ מְאוּרֵי אוֹר אַרְבָּעָה מְלוּוִים
(דעס"מב) שֶׁהֵם מְסַפֵּר נג"ף עִם אַרְבָּעָה כְּלָלוֹתֵיהֶם,

וּבְסִגְלַת לְמוֹדְנוּ בְּפֶטוּם הַקְטָרֵת יֵהִיוּ לְמְאוּרוֹת (עס"מב)

יוד הי ויו הי. יוד הי ואו הי. יוד הא ואו הא. יוד הה וו הה.

וְשִׁימוּ מֵר לְמִתּוֹק וּבְכֹז שֵׁם [נְעוּרֵיךְ] וּבְכֹז אֱלוֹ הַשְּׁמוֹת [רו"טא י"הק]
כְּל"ף צָמַר"כד] צוּחַ לְמִלְאָכֶיךָ הַקְדוּשִׁים הַמְמוּנִים עַל הַשְּׁמִירָה
שִׁישְׁמְרוּ וּיְמַלְטוּ לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אֲזִינוּ מִדְּבַר וּמִמַּגֵּפָה וּמִכָּל
דְּבַר רָע, וְשִׁמּוֹר צְאֵתְנוּ וּבּוֹאֵנוּ מֵעֵתָה וְעַד עוֹלָם. וּבְכֹז שֵׁם [קֶרֶךְ
שֶׁטַן] וְזִלּוּפוֹ שֶׁהוּא שֵׁם [דָּגָן בְּנֵט] תִּקְרַע רֵעַ גֹּזֵר דֵּינְנוּ, וּבְסִגְלַת שֵׁם
[מִטְטָרֵן] וְזִלּוּפוֹ שֶׁהוּא שֵׁם [יִנְנָפֶט יִנְנָפֶט] תִּכְרִית וְתִשְׁמִיד כָּל
הַמְשׁוֹזִיתִים וְכָל הַמְקַטְרָגִים כְּאַרְיָה תִּשְׁאַג לְעַמְתָּם שְׁלֵא יִגְעוּ בְּנוֹ
וּבְמַלְבוּשֵׁינוּ וְהָיוּ לְמְאוּרוֹת אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שִׁמְךָ הַגְּדוֹל [נְחִוָה]

וּבְכֵן יַעֲלוּ כָּל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַקְּלִי וְאֵל מְקוֹם
קְדוּשׁ יִהְיוּ וְנִשְׁאַרִים הַקְּלִי פְּגָרִים מֵתִים, וּבּוֹזֵסְדֶךָ תִּצְמִית
אוֹיְבֵי וְהֵאבְדֵת כָּל צוּרְרֵי נַפְשֵׁי כִי אֲנִי עֲבָדְךָ: וְתִקֵּים בְּנוֹ מִקְרָא

שָׁפְתוֹב: וְנָתַתִּי שְׁלוֹם (יסוד) בְּאֶרֶץ (מלכות) וּשְׁכַבְתֶּם וְאִין מְזוּרִיד
(מהזויזונים), וְהִשְׁבַּתִּי זִזְיָה רָעָה (לילית) מִן-הָאֶרֶץ, וְזוֹרֵב (של ס"מ)

לֹא-תַעֲבֹר בְּאֶרְצְכֶם:

יְהוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לִפְנֵיךָ, יְהוָה יֵאֱהוּנְהִי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

רְבוֹן הָעוֹלָמִים גְּלוֹי לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ אֲשֶׁר מִדַּת הַדִּין מְתוּחָה עֲלֵינוּ
בְּעוֹנוֹתֵינוּ וּבִאֲנוּ לְחִלּוֹת פְּנִיךָ שְׁתַּעֲצוֹר הַמַּגִּפָּה וְהַמְשַׁחִית וְיִדְבֵר
וְחוֹלָאִים רָעִים] מַעֲלֵינוּ וְלֹא תִתֵּן הַמְשַׁחִית לְבוֹא אֶל בְּתֵינוּ. וְרַחֵם
עֲלֵינוּ וְעַל טַפְּנוּ וְעַל עוֹלָלְנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וּקְבַל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן
אֶת תְּפִלָּתֵנוּ בְּעִנּוֹן שֶׁנֶּאֱמַר תִּפְּחוּן תְּפִלָּתִי קְטָרֵת לִפְנֵיךָ מִשָּׂאת פְּפִי
מִנְחַת עֶרֶב: וּכְמוֹ שֶׁקְּבִלָּתָהּ קְטָרֵת הַסַּמִּים שֶׁהַקְטִיר לִפְנֵיךָ אַחֲרֵן הַכֹּהֵן
כֹּהֵן הַחֹל הַגָּנֵף בְּעֵם שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמִּתִּים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר
הַמַּגִּפָּה: וְכֵן פִּינְחָם שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲמֹד פִּינְחָם וַיַּפְּלֵל וַתַּעֲצֹר הַמַּגִּפָּה: וְכֵן
דָּוִד שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּבֶן שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה יֵאֱהוּנְהִי וַיַּעַל עֹלֹת
וּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָה יֵאֱהוּנְהִי לְאֶרֶץ וַתַּעֲצֹר הַמַּגִּפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל:
כִּי אַתָּה אָבִינוּ וְלָךְ תְּלוּיּוֹת עֵינֵינוּ. רַפְּאֵנוּ יְהוָה יֵאֱהוּנְהִי וְנִרְפָּא
הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלָתֵנוּ אַתָּה שָׁפֵן כְּתוֹב בְּתוֹרָתְךָ וְהִסִּיר יְהוָה
יֵאֱהוּנְהִי מִמָּךְ כָּל חֲלֵי וְכָל מַדּוּי מַעֲרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעָתָה לֹא
יִשִּׁימֶם בָּךְ וְנִתְּנָם בְּכָל שְׁנֵאִיךָ: לַיהוָה יֵאֱהוּנְהִי הַיְשׁוּעָה עַל עִמָּךְ
בְּרַכְתֶּךָ סֵלָה: יְהוָה יֵאֱהוּנְהִי עֲבָאוֹת עֲפָנוּ מִשְׁגַּב־לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה יֵאֱהוּנְהִי עֲבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אֲדָם בְּטַח כָּךְ: יְהוָה
יֵאֱהוּנְהִי הוֹשִׁיעָה הַמְּלִיךָ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם-קְרָאֵנוּ:

סדר מ"ב מסעות

כתבו המקובלים ז"ל, כדי להגלל האדם ממקרים רעים ובפרט מחולי המגפה, יועיל מאד אמירת המסעות, ולכן נוהגין בערב פסח ללמוד קריאה זו:

רַעְמָסַס (אנא) • סַכַּת (בכוז) • אַתָּם (גדולת) • פִּי הַזֵּזִירַת (לימיך) •
מָרָה (תתיר) • אֵילִים (ץרורה): יַם סוּף (קבל) • מְדַבֵּר סִין (רינת) •
דְּפָקָה (עמך) • אָלוֹשׁ (שגבנו) • רְפִידִם (טהרנו) • מְדַבֵּר סִינִי (זורא):
קְבֻרוֹת הַתְּאֻוָּה (נא) • זֹזְרוֹת (גיבור) • רְתָמָה (דורשי) • רְמוֹן
פָּרִץ (יזורך) • לְבָנָה (כבבת) • רְסָה (שומרם): קְהֵלְתָה (ברכס) • הָר
שָׁפָר (טהרם) • זֹרְדָה (רוזמי) • מְקַהֵלַת (צדקתך) • תַּנְזוֹת (תמיד)
תַּרְזוֹ (גמלם): מְתַקָּה (זסין) • זֹשְׁמָנָה (קרושי) • מִסְרוֹת (ברב) • בְּנֵי
יַעֲקֹב (טובך) • זֹר הַגְּדָד (נהל) • יִטְבְּתָה (עדתך): עֵבְרָנָה (יזיד)
עֲצִיּוֹן גָּבֵר (גאה) • קָדֵשׁ (לעמך) • הָר הָהָר (פנה) • צְלָמוֹנָה (זוכרי)
פּוֹנֵן (קדושתך): אֲבֵת (שועתינו) • עֵיִי הָעֵבְרִים (קבל) • דִּיבְנֵי גֵד (ושמע)
עֲלָמוֹן דְּבַלְתִּימָה (צעקתינו) • הָרֵי הָעֵבְרִים (יודע) • עֲרֵבַת
מוֹאֵב (תעלומות):

כִּד נִטְלוּ יִשְׂרָאֵל מִרְעַמְסִס (א.ס.ס.). לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְסַכַּת
 או לְקַהֲלָתָהּ או לְמוֹסְרוֹת, וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה
 דִּינְטְלוּן לְסַכַּת (ב.כ.ס.). מִסַּכַּת לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְאַתָּם או
 לְזוּצְרוֹת או לְתַרְזוּ או לְעִצְיוֹן גָּבֵר, וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה
 דִּינְטְלוּן לְאַתָּם (ג.ד.ל.ת.). מֵאַתָּם לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְפִי
 הַזְזִירָת או לְרַמְזֵן פֶּרֶץ או לְעִבְרָנָה או לְהַרִי הַעֲבָרִים, וּפְקִיד
 מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן לְפִי הַזְזִירָת (ד.ט.י.ק.). מִפִּי הַזְזִירָת לֹא
 יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְמָרָה או לְתַזְזוֹת או לְעִרְבַת מוֹאֵב, וּפְקִיד
 מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן לְמָרָה (ת.ת.י.ד.). מִמָּרָה לֹא יִדְעוּן אִי
 יִנְטְלוּן לְאַיִלִם או לְמַקְהֵלָת או לְעֵלְמָן דְּבִלְתִּימָה, וּפְקִיד
 מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן לְאַיִלִם (ז.ר.ד.ת.). מֵאַיִלִם לֹא יִדְעוּן
 אִי יִנְטְלוּן לַיִם סוּף או לְזוּשְׁמָנָה או לְפוּנָן או לְעֵי הַעֲבָרִים,
 וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן לַיִם סוּף (ק.ב.ל.). מֵיַם סוּף לֹא
 יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְמַדְבַּר סִין או לְזוּרְדָה, וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא
 דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן לְמַדְבַּר סִין (ר.י.נ.ת.). מִמַּדְבַּר סִין לֹא יִדְעוּן אִי
 יִנְטְלוּן לְדַפְקָה או לְיִטְבְּתָה, וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן
 לְדַפְקָה (ע.פ.ק.). מִדַּפְקָה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְאַלוּשׁ או לְרֶסָה
 או לְאַבְת, וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן לְאַלוּשׁ (ש.ג.ב.נ.ת.).
 מֵאַלוּשׁ לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְרַפִּידִים או לְהַר שֶׁפֶר או לְבָנֵי
 יַעֲקֹב, וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן לְרַפִּידִים (ט.ה.ר.נ.ת.).

מִרְפִּידִם לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְמַדְבַּר סִינִי אִו לְקַבְרַת
הַתְּאֹוֹה אִו לְזֹר הַגְּדָגָד, וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן
לְמַדְבַּר סִינִי (נִרְא). מִמְדְּבַר סִינִי לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְקַבְרַת
הַתְּאֹוֹה אִו לְזֹר הַגְּדָגָד, וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן
לְקַבְרַת הַתְּאֹוֹה (נִא). מִקַּבְרַת הַתְּאֹוֹה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן
לְזֹצְרַת אִו לְתִרְזֹו אִו לְעִצִּיּוֹן גָּבַר, וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְעַמִּיּה
דִּינְטְלוּן לְזֹצְרַת (גִּיבִיר). מִזֹּצְרַת נְטְלוּ לְרַתְמָה (דִּירִשִׁי).
מִרַתְמָה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְרַמֵּן פְּרִץ אִו לְעִבְרָנָה אִו לְהַרִי
הָעִבְרִים, וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן לְרַמֵּן פְּרִץ (יִזְדִּיק).
מִרַמֵּן פְּרִץ נְטְלוּ לְלִבְנָה (כִּכְבַּת). מִלִּבְנָה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן
לְרִסָּה אִו לְאַבַּת, וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן
לְרִסָּה (שׁוּמֵרִם). מִרִּסָּה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְקַהֲלָתָה אִו
לְמִסְרוֹת, וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן לְקַהֲלָתָה (בִּרְסִם).
מִקַּהֲלָתָה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְהַר שְׁפָר אִו לְבְנֵי יַעֲקֹוּ,
וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן לְהַר שְׁפָר (טֵהֵרִם). מִהַר שְׁפָר
נְטְלוּ לְזֹרְדָה (רִזְסִם). מִזֹּרְדָה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְמַקְהֵלָת
אִו לְעֵלְמֵן דִּבְלַתִּימָה, וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן
לְמַקְהֵלָת (צִדְקָתָה). מִמַּקְהֵלָת לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְתַזֹּת אִו
לְעִרְבַת מוֹאָב, וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן
לְתַזֹּת (תַּמִּיד). מִתַּזֹּת לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְתִרְזֹו אִו לְעִצִּיּוֹן

מִרְפָּא לַנֶּפֶשׁ

גָּבַר, וּפְקִיד מִדְּבָרָנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוֹן לְתַרְזוּ (גַּמְלִים). מִתְרַזוּ
נְטְלוּ לְמִתְקָה (זִכְרִים). מִמִּתְקָה לָא יִדְעוֹן אִי יִנְטְלוֹן לְזוֹשְׁמָנָה
אוּ לְפוֹנֵן אוּ לְאִיִּי הָעֵבְרִים. וּפְקִיד מִדְּבָרָנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוֹן
לְזוֹשְׁמָנָה (קְדוּשָׁה). מִזוֹשְׁמָנָה נְטְלוּ לְמִסְרוֹת (בְּרַב). מִמִּסְרוֹת
נְטְלוּ לְבִנֵי יַעֲקֹן (טוֹבֵךְ). מִבְּנֵי יַעֲקֹן נְטְלוּ לְזוֹר הַגְּדָד (נְהַל).
מִזוֹר הַגְּדָד נְטְלוּ לְיִטְבְּתָה (עֲדִתָךְ). מִיִּטְבְּתָה לָא יִדְעוֹן אִי
יִנְטְלוֹן לְעֵבְרָנָה אוּ לְהָרֵי הָעֵבְרִים, וּפְקִיד מִדְּבָרָנָא דְעַמִּיּה
דִּינְטְלוֹן לְעֵבְרָנָה (יִזְיֵד). מִעֵבְרָנָה נְטְלוּ לְעֵצִין גָּבַר (גַּאֲהָה).
מִעֵצִין גָּבַר נְטְלוּ לְקַדְשׁ (לַעֲמָךְ). מִקַּדְשׁ נְטְלוּ לְהַר הָהָר (פְּנֵה).
מִהַר הָהָר נְטְלוּ לְצִלְמָנָה (זִכְרִים). מִצִּלְמָנָה לָא יִדְעוֹן אִי יִנְטְלוֹן
לְפוֹנֵן אוּ לְעִיִּי הָעֵבְרִים, וּפְקִיד מִדְּבָרָנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוֹן
לְפוֹנֵן (קְדוּשָׁתָךְ). מִפּוֹנֵן נְטְלוּ לְאַבֹּת (שׁוֹעֲתִינוּ). מֵאַבֹּת נְטְלוּ לְעִיִּי
הָעֵבְרִים (קַבֵּל). מֵעִיִּי הָעֵבְרִים נְטְלוּ לְדִיבְן גָּד (וּשְׁמִיעַ). מִדִּיבְן
גָּד נְטְלוּ לְעֵלְמָן דְּבִלְתִּימָה (צַעֲקֵתִינוּ). מֵעֵלְמָן דְּבִלְתִּימָה נְטְלוּ
לְהָרֵי הָעֵבְרִים (יִזְדַּע). וּמִהָרֵי הָעֵבְרִים נְטְלוּ לְעֵרְבֹת

מוֹאֵב (תַּעֲלוּמוֹת).

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

סדר מ"ב מסעות

אָנָא בְּכַת. גְּדַלַת יְמִינֶךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה: (אב"י ית"ן)
קָבַל רַגְתָּ. עִמָּךְ, שְׁנַבְנִי. טַהַרְנוּ נוֹרָא: (קרב"ע שט"ן)
נָא גְבוּר. דוֹרְשֵׁי יְחוּדָךְ. כְּבַבְתָּ שְׁמַרְם: (נג"ד יב"ש)
בְּרַכְם טַהַרְם. רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ. תַּמִּיד גְּמַלְם: (בט"ר צת"ג)
חֲסִין קְדוּשָׁא. בְּרוּב טוֹבָךְ. נַחַל עֲדָתְךָ: (חק"ב טג"ע)
יְחִיד גְּאֵה. לְעִמָּךְ פְּנֵה. זִכְרֵי קְדְשְׁתְּךָ: (נג"ל פז"ק)
שׁוֹעֲתֵנוּ קַבֵּל. וּשְׁמַע צַעֲקוֹתֵנוּ. יוֹדַעַתְעֵלּוּמוֹת: (שק"י צי"ת)
ואומר: בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

יהי רצון לאחר מ"ב מסעות

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהָדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּחֲוֶה
חַשׁוּבָה וּמְקַבְּלַת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת הַמ"ב מִסְעוֹת שְׁקָרָאנוּ לְפָנֶיךָ,
שְׁהֵם מְכֻנָּיִם כְּגַד שֵׁם מ"ב, כְּאֵלוּ פָּנֵנוּ בְּכָל הַפְּגוּזוֹת הַרְאוּיוֹת לְכוּיִן.
וַיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסְךָ, וַיַּגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ, וַיִּתְּמַתְקוּ הַדֵּינָיִם
וַתַּעֲזֵר הַמִּשְׁחִית לְבַל יָבֵא אֵל בְּתֵינּוּ לְנִגְףָה. וַתַּצִּילֵנוּ וּלְקַבֵּל עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל
בְּכָל מְקוֹם שְׁהֵם מִן הַדְּבָר וְהַמְּגַפָּה וּמַחֲלֵי הַמַּתְדַּבֵּק וְעַפּוּשׁ הָאָוִיר, וּמִכָּל
חֲלִי וּמַחֲלָה, וּמִכָּל מַקְרִיִם רָעִים. וּשְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלָמָה לְכָל חוֹלֵי עִמָּךְ.
וּלְמַעַן זְכוּת שְׁבַעַה עֶבְרִיד הַקְּדוּשִׁים אֲבָרְהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אַהֲרֹן,
יִסְרָף וְדוֹד. הֲגֵן וְחֶסֶד עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים טַעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתֵן לָנוּ
חַיִּים אַרְבִּיִם, חַיִּים שְׁלֵלִים, חַיִּים שְׁלֵלִים, חַיִּים שְׁלֵלִים. וְיִהְיֶה לְרָצוֹן אֲמַרְיִי פִי
וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה יֵאֱהָדוּנְהִי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי.

אח"כ יאמר פסוק זה י"ג פעמים ויכוונו בשם אספיון

וַיִּסְעוּ וַיְהִי חַתַּת אֱלֹהִים עַל הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיהָ וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי
בְנֵי יַעֲקֹב:

צילום מהספר

"שדי חמד"

(שבת דף ס ע"א)

שמגלה את הסיבה

שבגללה באה

מגיפה לעולם

(ו) רש"י ד"ה אונגרת בה שיערה, היוצא חוץ לקישוריה
 כרכבתו כביב המחט ותוחבת המחט בשבכה
 מתחתיה שלא יראה שיערה. מעולם לא ראיתי נשים
 הנשאות שמגלות שער ראשן גם אין מוציאות שום שערות
 להתנאות בהן, כי אם הנתולות בעודן צניט אציהן ומנהג
 יפה הוא, ויש מקצת נשים שלוקחות משי שחור ומשימו
 צפדתן כדי להחייסות, ואפילו צוה רע עלי המעשה
 שהראים טועים בהן וסוגרים ששערות שלהן הן.

והרב מ"ס רבים (בסימן ל) הביא מה שכתב הרב מש"ל מלך
 וסיים ח"ל ולא דבר כזה היה רע בעיני הרב הנ"ל
 מעתה אלעק חמס וריב על קצת מקומות שנשים נשאות
 מתקשטות בשערן ממש הדבוק לראשן ומראות השער לעין
 כל, אי לעינים שכן ראות אי לנו מיוס הדין והתוכחה,
 ומלכד האיסור עפי' הפוסקים עושים גם כן פגם למעלה
 כמו שכתב הרב הלבוש (אד"ע סימן בא) (והעתיק דבר הו"ק
 בפרשת נשא (דף קכ"ה ע"ב) אמר ר' חזקיה תנבא ליתר על ההוא בר
 נש דשבוק לאיתתיה דתתחי ששערא דרשה וכו' עד הנה כי בן יבורך
 נבר וכו' יברכך ה' מציון וכו'. וסיים) לכן השומע ישמע והמדל
 יחדל ועתב"ט עכ"ל.

ובעיר הזאת נשי הספרדים נזהרות מאד מלגלות שערותיהן
 כאשר ראו מאצות אנוסיהן מימי קדם, אך מקרוב
 התחילו קצת לפרוץ גדר זה והתדמתי עליהם דברשמי ציוס
 הדין שכל צאי עולם עוברים כנגי מרון, והודעמי להם אשר
 דברו רבנן קדישי מוסר השכל על זה הם אמרו כי עון זה
 גורם מגפה לעולם כי בגפה ר"ת מ'פני ג'ילוי פ'את ה'נשים,
 גם שער אשה במ"ק כ"א כמס"ק של מגפה (עם הבילול),
 וגורם יוקר השער אותיות ש"ר, ומביא רעש בעולם אותיות
 ש"ר רעש, ובעלה שיש צידו למחות ציד אשתו ואינו מוחה
 נקרא רשע ש"ר אותיות רשע, ושיער ב'אשה ע'רוה ר"ת
 שבע לרמוז שתרד לשבע מדרגות גהנם שכל בהן אכשלוס
 שנתגאה בשערן, והביא כל זה כנעם שיה ידידי רב ועלום
 אברהם אהבי י"ו במוסקרו שנסו"ס תוכחת חיים (חלק ב ע"ן
 שם דף קכ"ו), וידוע מעשה דקמחית דקרו עלה כל כבודה
 בת מלך פנימה (בירושלמי פרק א' דסעבת יומא הלכה א) על
 שהיתה נזהרת מאד צוה וזכתה לצניס כהניס גדולים.

הרי לך שני נביאים מתנבאים בסיגנון אחד דלגלות אפילו
 שערות היוצאות חוץ מלמחן אסור וכל שכן להיות
 ראשיהן פרועות כל הראש או מקצתו דאיסור חמור הוא,
 גם הרב לחמי מודה (בדף ד ע"ב) הביא דבריו הרב ברוך את
 אברהם נר"ו בפרשת בתקמי (דף קכ"ו ע"ב) ח"ל וגם ראוי
 להודיע גדול המכשלה אשר זה כמה שנים שיצא הכרוז מפי
 א"ל הגאון בצירוף שני ב"ד בחרס על לבישת נשים פאה
 נכרית, וכל שכן גילוי שערות עצמן שאמרו חז"ל שער באשה
 ערוה, וענין חרס הוא שנוכח כח עונש החרס ברמ"ח אברים
 (חר"ם איתיות רמ"ח) ואין אפשר להפסיד הרמ"ח אברים משום
 גילוי השערות וכו' עכ"ל.

ובבלל הדברים אמה תשמע דלף דפשתה המספחת הזאת
 (גילוי שער נשים) בנשי האשכנזים שנמקומות אליו הי"ו
 לא ברצון חכמים עושים כן, שהרי שני גדולי הדור החתם
 סופר והאגמם זצ"ק לוחי ככרוכיא על זה והרב לחמי מודה
 מעיד בגדלו שהחרימו רבני דורו על זה, ועוד עיין לקמן
 באות שאחר זו ולקמן סד ע"ב) ומה יעשו ב"ד שאין כחם יפה
 והוא רחום יכפר.